

Kâinatın uzak çöllerine gidip Sâni'in ispatına deliller toplamaya ihtiyaç yoktur.

Mesnevî-i Nuriye/ Katre/ Dördüncü Hakikat:

Ey nefis! (* (Müellif-i muhterem, kendi nefesine tasrihen, başkalarına da ta'rizen söylüyor.))
Kâinatın uzak çöllerine gidip Sâni'in ispatına deliller toplamaya ihtiyaç yoktur. Bir kulübecik hükmünde bulunan içerisinde oturduğun cisim kafesine bak! Senin o kulübenin duvarlarına asılan icad silsilelerinden, hilkatin mu'cizelerinden ve hârika sanatlarından, kulübeden harice uzatılan ihtiyaç ellerinden ve pencerelerinden yükselen "Âh! Oh!" ve enînler lisan-ı haliyle istenilen yardımlarından anlaşılır ki o kulübeyi müstemilatıyla beraber yaratan Hâlık'ın o âh u enînleri işitir, şefkat ve merhamete gelir, hâcat ve âmâlin ne varsa taht-ı taahhüde alır. Zira sineğin kafasındaki o küçük küçük hüceyratın nidalarına "Lebbeyk" söyleyen o Sâni'-i Semî' ve Basîr'in, senin dualarını işitmemesi ve o dualara müsbet cevaplar vermemesi imkân ve ihtimali var mıdır?

Binaenaleyh ey bu küçük hüceyrelere mürekkebi ve "ene" ile tabir edilen hüceyre-i kübra!
O kulübeciğin küçüklüğüyle beraber, dolu olduğu hârika icadlarını gör, imana gel! Ve "Yâ İlahî! Yâ Rabbî! Yâ Hâlıkî! Yâ Musavvirî! Yâ Mâlikî ve yâ men lehü'l-mülkü ve'l-hamd! Senin mülkün ve emanetin ve vedian olan şu kulübecikte misafirim, mâlik değilim." de, o bâtil temellük davasından vazgeç! Çünkü o temellük davası, insanı pek elîm elemelere maruz bırakır. (* (Mütercimim bir i'tizarı)

Mesnevî-i Nuriye'nin Arabî asıl nüshasında bulunan ve yeri burası olan Sübhanallah, Elhamdülillah ve Allahu ekber'e dair çok kıymetli ve ehemmiyetli bir kısmı, üslubunu ve fesahatini muhafaza edememek ve evrad makamında okunabilen o hakikatleri Türkçeye çevirmekle, kıymet-i asliyesini haleldar etmek endişesiyle tercüme etmedim. Kârilerden özür diler, rahmet ve hayır dualarını beklerim.

Mütercim